DIN NOU ÎN ACEEAȘI ECHIPĂ

Vacanța mare la țară are un farmec aparte. Dimineața te trezești cu gândul la câte ai de făcut, iar seara te întrebi cum de a trecut ziua atât de repede. Între timp, ai dat o mână de ajutor bunicilor, te-ai jucat cu animalele din ogradă și ai ieșit la joacă împreună cu prietenii.

Voi ce așteptați cu cea mai mare bucurie când vine vacanța mare?

Pentru Cristi, ziua aceea începuse cum nu se putea mai bine. Dimineața mersese cu bunicul la moară, o ieșire pe care o aștepta de mult. Când s-au întors, bunica a făcut gogoși din făina proaspăt măcinată. După-amiază, băieții l-au chemat la fotbal. Unul dintre ei primise o minge de ziua lui și abia aștepta s-o încerce.

Spre seară, copiii s-au jucat de-a v-ați ascunselea. Au mai făcut câteva ture, până când s-a întunecat atât de tare încât Cristi a strigat numele unui băiat și, când umbra s-a apropiat, și-a dat seama că era altcineva. S-au strâns apoi în jurul focului, așa cum obișnuiau să facă în serile de vară. Au început să povestească despre meciul de peste zi și, cum se întâmpla adesea, fiecare își amintea altfel cine dăduse cel mai frumos gol.

Cristi și Andrei erau prieteni de când se știau. Își petrecuseră multe vacanțe împreună și amândoi erau puși pe șotii. În seara aceea, lui Cristi i-a venit ideea să-l sperie pe Andrei. Cu vârful unui băț a ridicat din foc o bucată de folie de plastic care începuse să se topească și s-a îndreptat spre prietenul lui. Voia doar să vadă cum avea să reacționeze. Dar, înainte să ajungă lângă el, s-a împiedicat de piciorul unuia dintre copii, iar folia topită a căzut pe piciorul lui Andrei.

Andrei a țipat de durere. Bunicul lui, care era în ogradă, l-a auzit și a venit în grabă. Băiatul a fost dus la spital, unde medicii i-au îngrijit arsura. După câteva zile, s-a întors acasă. Cu timpul, piciorul i s-a vindecat și a putut juca din nou fotbal cu prietenii.

Lui Cristi îi era greu să se gândească la seara aceea. Când a avut ocazia să vorbească în liniște cu Andrei, i-a spus:

— Îmi pare rău că te-am rănit. M-am gândit că o să râdem, dar nici măcar nu m-am oprit să mă gândesc ce s-ar putea întâmpla. Mă ierți?

Andrei știa că prietenul lui nu vrusese să-i facă rău. Își amintea și de câteva dăți când el însuși făcuse câte o farsă fără să se gândească prea mult. A ascultat ce avea Cristi de spus și i-a răspuns:

— Te iert. Mi-a fost dor să jucăm fotbal împreună.

Cei doi au rămas prieteni. Când Andrei și-a pus din nou echipamentul de fotbal, Cristi a văzut cicatricea de pe piciorul lui. L-a întristat amintirea acelei seri. Apoi Andrei i-a strigat să-i paseze mingea și, câteva clipe mai târziu, a înscris. Cristi s-a bucurat pentru el. Cicatricea avea să rămână, iar Cristi avea să-și amintească de ea ori de câte ori îi mai venea ideea unei farse.

Vi s-a întâmplat vreodată ca o glumă care vouă vi se părea amuzantă să rănească pe cineva? Ce ați făcut după aceea?

Uneori, o rană se vede, ca aceea de pe piciorul lui Andrei. Alteori, un cuvânt spus în grabă îl doare pe cineva, iar noi aflăm abia când ne spune cum s-a simțit. Înainte de a face o glumă, ne putem întreba dacă și celălalt s-ar bucura de ea și dacă este în siguranță. Iar când greșim, putem spune adevărul, ne putem cere iertare și putem întreba cum să ajutăm.

În Biblie, la Efeseni 4:32, Dumnezeu ne îndeamnă să fim buni unii cu alții și să ne iertăm, așa cum ne-a iertat El prin Isus Hristos. Cristi a arătat că prețuiește prietenia lor când a recunoscut că a greșit și i-a cerut iertare lui Andrei. Iar Andrei, deși încă își amintea cât îl duruse, a ales să-l ierte. La următorul meci, s-au bucurat din nou să joace în aceeași echipă.